

Ondrejove LISTY

Mesačník farnosti KOPRIVNICA
ročník II. číslo 12/2014

Živé kvety

Prežívame dni, ktoré nás opäť stavajú pred veľkú skutočnosť a ešte väčšie tajomstvo. Tajomstvo smrti. Veľmi často redukuje kresťanstvo na náboženstvo, ktoré nám má priniesť pokoj a naplnenie tu na zemi a len tu na zemi. Otázka smrti a večnosti potom býva odložená a vôbec sa nedotýka nášho každodenného života. Počas týchto dní prichádzame k hrobom našich blízkych, ktorí už medzi nami nie sú. Často len z nejakého zvyku, nostalgie a spomienok, ktoré sú rovnako umelé a neživé, ako všetky lacné umelé kvety na našich cintorínoch. Tieto miesta sú tak symbolom snahy dať našim zosnulým kúsok života. Veľakrát len lacného a umelého. Ako tie kvety. Vlastne ani by sme ich nemali nazývať kvetmi.

Cirkev nás v týchto dňoch vedie k niečomu úplne odlišnému, než je naša každodenná skúsenosť. Totiž k skúsenosti nádeje. Len ten, kto dokáže v smrti spoznať nádej, môže aj svoj život prežívať v nádeji. Večnosť nie je predĺžovanie nášho terajšieho života. To by predsa ne-

malo žiaden zmysel a znamenalo by to smerovať k pekle. Večnosť je zameranie všetkého na Boha. Na Jeho objímajúcu a presahujúcu lásku bez konca. Jeho láska dokáže to, o čo sa my márne snažíme. Aby mŕtvi žili navzdory smrti. „Ja som vzkriesenie a život“ (Jn 11, 25), „Ja som cesta, pravda a život“ (Jn 14, 6), „Dnes budeš so mnou v raji“ (Lk 23, 43), „V dome môjho Otca je mnoho príbytkov... Odídem a pripravím vám miesto“ (Jn 14, 2). Všetko sa vyriešilo samo. Boh chce, aby sme žili večne v Jeho láske.

Primkni sa ku Kristovi a on Ťa ponese temnotou smrti, ktorou on sám prešiel. Vtedy dostáva nesmrteľnosť zmysel. „Ved' ste zomreli a váš život je s Kristom ukrytý v Bohu.“ (Kol 3, 3 - 4)

Milan Supek, farár

Večná zem

*Je tvoja. Tá, po ktorej kráčame
v rovnakých šatách tých, ktorí odišli.
Len záplaty máme nové
a ostávame v šlapajach.
A sviece horia ďalej
na spomienky,
na spásu.*

Katarína Malíková

